

Az óbecsei

Petőfi Sándor Általános Iskola
diáklapja

LVIII. évf. 198. szám

Óbecse, 2017. 03. 24.

Figyelő

Petőfi Sándor
Barabás Miklós rajza
(1848.)

“Fiú valék még, iskolás fiú,
Tizenöt éves; és az iskolázás
Rám nézve nyűg volt, nagy
nehéz nyűg, amely
Rajtam napestig szomorún
csörömpölt,
S még álmaimból is föl-
fölriasztott.
Lerázni vágytam e nyűgöt
magamról,
Lerázni vágytam minden
áron azt.
Már akkor, akkor úgy
szerettelek,
Olyan világ-fölgyújtó
szenedéllyel,
Mint most szeretlek, drága
szent szabadság! –“

Petőfi Sándor

A Magyar Országgyűlés 1991-es határozata értelmében március 15-e az 1848-1849-es forradalom és szabadságharc kezdetének, a modern parlamentáris Magyarország megszületésének napja és a Magyar Köztársaság nemzeti ünnepe. Ezen a napon osztják ki a Kossuth- és Széchenyi-díjakat.

Az 1848-49-es polgári forradalom és szabadságharc kezdete ez a nap, amelynek célja a függetlenség kivívása és az alkotmányos berendezkedés megteremtése volt. 1848 első hónapjaiban Európa számos városában forradalmak törtek ki. Ez kedvező körülményeket teremtett ahhoz, hogy a magyarországi reformelképzelések törvényes úton megvalósuljanak.

A forradalmat indító március 15-e jelkép lett: a kivívott szabadság megőrzésének és az elvesztett szabadság visszaszerzésének szimbóluma. A magyarság 1860 óta nemzeti ünnepének tekinti ezt a napot, függetlenül attól, hogyan vélekedett erről a mindenkori államhatalom.

1848-ban ezen a napon nyomtatták a magyar sajtó első szabad termékeit, a *Tizenkét pontot* és a *Nemzeti dalt*. 1990 óta ez a napot a magyar sajtó napjaként is ünnepeljük.

Az óbecsei Petőfi Sándor iskolában vetélkedővel emlékeztek március 15-ére

Az Petőfi Sándor iskolában vetélkedővel emlékeztek március 15 -ére. Március 15-e nemcsak ünnep, hanem olyan nap, amit szeretünk. Szeretjük március 15 -ét, mert egyet jelent nekünk a szabadsággal. Szeretjük, mert számunkra vonzó jogokat, méltóságot és szabadságot adott. Szeretjük, mert szabadsághősöket adott nekünk. Szeretjük, mert nemzeti színt teremtett: a pirosat, a fehéret, a zöldet. Azt, ami számunkra a magyarságot jelképezi.

Szerte a nagyvilágban, ahol csak élnek magyarok, március 15 -én mindenhol emlékeznek az 1848–49-es forradalomra és szabadságharcra.

Az óbecsei Petőfi Sándor iskolában március 13-án több fordulóban mérték össze tudásukat a tanulók.

A főszervezők, a magyartanárok: Kovács Kuszli Angéla, Szűcs Budai Engelbert és Bartha Áron történelemtanár színvonalas vetélkedőt szerveztek. Hat csapat mérte össze tudását. Minden csapat készített plakátot, melyen ott állt a nevük is. Megemlékezők, Függetlenek, Hazafiak, Nemesek, Márciusi ifjak és Petőfisek.

A versenyt megelőzően az énekkar elénekelt a Himnuszot Kollár Boglárka zenetanárnő vezetésével.

Majd a történelem tanár úr emlékezett az 1848-49-es forradalomra és szabadságharcra.

A csapatok bemutatásával megkezdődött a verseny.

Volt ott szónoklat, villámkérdések irodalomból, szaválás, prózamondás...Hallhattuk Kossuth Lajos Kiáltvány a néphez, valamint Petőfi Sándor forradalmi verseit: Elhangzott az Európa csendes, újra csendes, A márciusi ifjak, A szabadsághoz, a Nemzeti dal, A magyar nép, a Csatadal, valamint Egy nemzeti hadsereg próza.

Élmény volt hallgatni Kákonyi Balázs Európa csendes, újra csendes, Károlyi Egon Nemzeti dal című szavalatokat, Csepella Barbara szónoklatát, Szemendri Tamás prózáját...

Míg a diákok szerepeltek, addig a négytagú csapatok a dolgoztak: képmozsajtokat készítettek. Összevágott képeket figyelmesen fölragasztották a egy lapra, majd kitűzték a falújságra. Volt ott Petőfi Sándor, édesanyja, Hrúz Mária, édesapja, Petrovics István...

Amíg a háromtagú zsűri (Riczy Róbert a Petőfi Sándor Magyar Kultúrkör elnöke, Csábi Viktória tanítónő, s e sorok írója) döntött, addig az énekkar Kossuth nótákat énekelt.

Mint minden verseny, ez is eredményhirdetéssel végződött: 1.Hazafiak, 2. Nemesek, 3. Megemlékezők.

A díjazottak elismerő oklevelet és könyvjutalmat kaptak, melyet Balog Virág Zsolt, az iskola igazgatója adott át.

Végül az iskola előtt álló Petőfi szobor megkoszorúzásával ért véget az emlékezés, ahol Szemendi Tamás mély átéléssel szavalt el Vörösmarty Mihály Szózatát.

Méltóképpen emlékeztünk.

Koncz Erzsébet

Arany és Petőfi barátsága levélben, versben

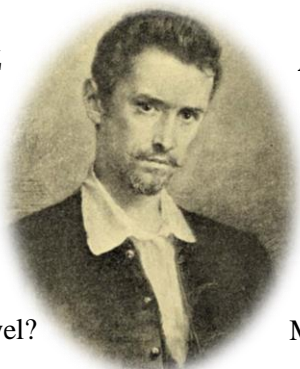
Petőfi és Arany mindannyiunk ismerőse. Költészetük a magyar ajkúak számára az anyanyelvet jelenti. Népszerű verseik fordulatai közszájon forognak. Számtalan bevett szóval, fordulattal, szállóigével gazdagítják szókincsünket. Garmadával kínálnak ötleteket ahhoz, hogy könnyeden és találóan fejezzük ki magunkat. Megénekeltek alakjaik példázatszerűen szerepelnek mindennapi beszédünkben az erényt jelző „Egy, csak egy legény van talpon a vidéken” Toldijától a kárhozottat „Ej, ráérünk arra még” magatartás Pató Pál uráig. E mondások nemcsak szókincsünk tárházának, hanem erkölcsi tudatunknak is alapkövei. Költészetük egészében ízlésünk, a versről kialakult képzeletünk, stílusérzékünk legfontosabb kiinduló pontja, melytől esetleg idővel távolodhatunk, de továbbra is rejtett etalon marad számunkra.

Különös szerencse, hogy a magyar költészet e két klasszikusát szoros barátság fűzte össze. 1847. februárjától - a *Toldi* pályadíjának híretől - 1849. júliusáig, Petőfi haláláig. E két és fél esztendőben sűrűn váltottak levelet, s számos verset írtak egymáshoz, illetve egymás családtagjaihoz. A vers- és levélváltást Arany 1858-ban írt jegyzetei egészítik ki értékes adatokkal.

Levelezésük értékes dokumentum, épületes tanulság és élvezetes olvasmány az utókor számára. Értékes dokumentum, mert a sűrű levélváltás naplószerűen tudósít mindkét klasszikusunk életének eseményeiről egy olyan időszakban, mely történelmünk egyik legizgalmasabb korszakára esik: a reformkor utolsó évére, majd a forradalom és a szabadságharc felgyorsuló hónapjaira. Értékes dokumentum azért is, mert a baráti gondolatcsere közvetlenségével két remekíró fejt ki az alkati és helyzeti különbségek ellenére egy irányba tartó ars poeticáját, a nemzetfogalommal is a köznépet szolgáló, demokratikus szellemű és szemléletű poézis költői hitvallását. Eszmecseréjük egyértelmű a romantikát felváltó, új irodalmi irányzat, a mindkettőjük által képviselt realizmus tudatosodásával.

PETŐFI SÁNDOR: ARANY JÁNOSHOZ

TOLDI írójához elküldöm lelkemet
Meleg kézfogásra, forró ölelésre!...
Olvastam, költőtárs, olvastam művedet,
S nagy az én szívemnek ő gyönyörűsége.
Ha hozzád ér lelkem, s meg talál égetni:
Nem tehetek róla... te gyujtottad úgy fel!
Hol is tehetél szert ennyi jóra, ennyi
Szépre, mely könyvedben csillog pazar fénnel?
Ki és mi vagy? hogy így tűzokádó gyanánt
Tenger mélységéből egyszerre bukkansz ki.
Más csak levelenként kapja a borostyánt,
S neked rögtön egész koszorút kell adni.
Ki volt tanítód? hol jártál iskolába?
Hogy lantod ily mesterkezekkel pengeted.
Az iskolákban nem tanulni, hiába,
Ílyet... a természet tanított tégedet.
Dalod, mint a puszták harangja, egyszerű,
De oly tiszta is, mint a puszták harangja,
Melynek csengése a rónákon keresztül
Vándorol, s a világ zaja nem zavarja.
S ez az igaz költő, ki a nép ajkára
Hullatja keblének mennyei manáját.
A szegény nép! olyan felhős láthatára,
S felhők közt kék eget csak néhanapján lát.
Nagy fáradaimait ha nem enyhíti más,
Enyhítsük mi költők, daloljunk számára,
Legyen minden dalunk egy-egy vigasztalás,
Egy édes álom a kemény nyoszolyára! –
Ezen gondolatok elmém környékezték,
Midőn a költői szent hegyre jövék fel;
Mit én nem egészen dicstelenül kezdék,
Folytasd te, barátom, teljes dicsőséggel!

ARANY JÁNOS: VÁLASZ PETŐFINEK

Zavarva lelkem, mint a bomlott cimbalom;
Örül a szívem és mégis sajog belé,
Hányja veti a hab: mért e nagy jutalom?
Petőfit barátul mégsem érdemelé.
Hiszen pályadíjul ez nem volt kítüzve...
Szerencse, isteni jó szerencse nékem!
Másképp szerény művem vetém vala tűzbe,
Mert hogyan lett volna nyerni reménységem?
És mily sokat nyerék! Pusztán a pályabér
Majd elhomályosít, midőn felém ragyog:
De hát a *rádás!*... Lelkem lelkéig ér,
Hogy drága jobbkezed osztályosa vagyok.
S mi vagyok én, kérded. Egy népi sarjadék,
Ki törzsömnek élek, érette, általa;
Sorsa az én sorsom s ha dalra olvadék,
Otthon leli magát ajakimon dala.
Akartam köréből el-kivándorolni:
Jött a sors kereke és útfélre vágott,
S midőn visszafelé bujdokolnék, holmi
Tüske közöl szedtem egynehány virágot.
Jöttek a búgondok úti cimborának,
Összebarátkoztunk, összeszoktunk szépen;
Én koszorút fűztem, ők hamiskodának,
Eltépték füzérem félelkészültében.
Végre kincset leltem: házi boldogságot,
Mely annál becsesb, mert nem szükség őrzeni,
És az Iza partján ama hú barátot...
Nem is merem volna többet reményleni.
Most, mintha üstökös csapna szűk lakomba,
Éget és világít lelkemben leveled:
Oh mondd meg nevemmel, ha felkeres Tompa,
Mily igen szeretlek *Téged* s őt is veled.

Március van. Tavasz. A szerkesztőségben szorgos munka folyik. Kattog a billentyűzet, dorombol a számítógép. Dolgozunk. Igyekezünk friss hírekkel ellátni benneteket. Reméljük, szívesen olvastok majd az őszi, téli rendezvényekről, versenyekről s azok eredményeiről, iskolánk névadójáról és annak barátjáról, Arany Jánosról, kettejük barátságáról.

Számtalan szép fogalmazást, elbeszélést, leírást kaptunk tőletek, s igyekeztünk válogatni belőlük egy csokrértára valót. Megköszönjük Kovács Kuszli Angéla magyartanárnőnek, Vajda Emese rajztanárnőnek, Cuk Daniella angoltanárnőnek, Marton Ilona némettanárnőnek, Banjanin Sunčica és Tadein Stela szerbtanárnőknek és a tanító néniknek segítőkész munkáját.

Nektek pedig pajtások kívánjuk, találjatok magatok számára szórakoztató cikkeket, írásokat, s kérünk benneteket, bcsüljétek diáklapotokat.

Tisztelettel: *a szerkesztőség.*

BONTON – Március 15. megünneplése

Az ünneppel való találkozás elsődleges helyszíne az iskola. A diákok az iskolában találkoznak először március 15. megünneplésével. Az ünneplés a személyes jelenlét műfaja. A televízió nem játszik szerepet benne.

Az ünnep formai elemei

„Ezen a napon fehér ingbe és fekete alsóba öltözünk, piros-fehér-zöld kokárdával díszítjük. Vetélkedővel, műsorral ünnepeünk.”

„Meghallgatjuk a himnuszt.”

„Csak fehér blúzban és fekete nadrágban kellene megjelennünk, és a cipőnknek is fekete színűnek kellene lennie.”

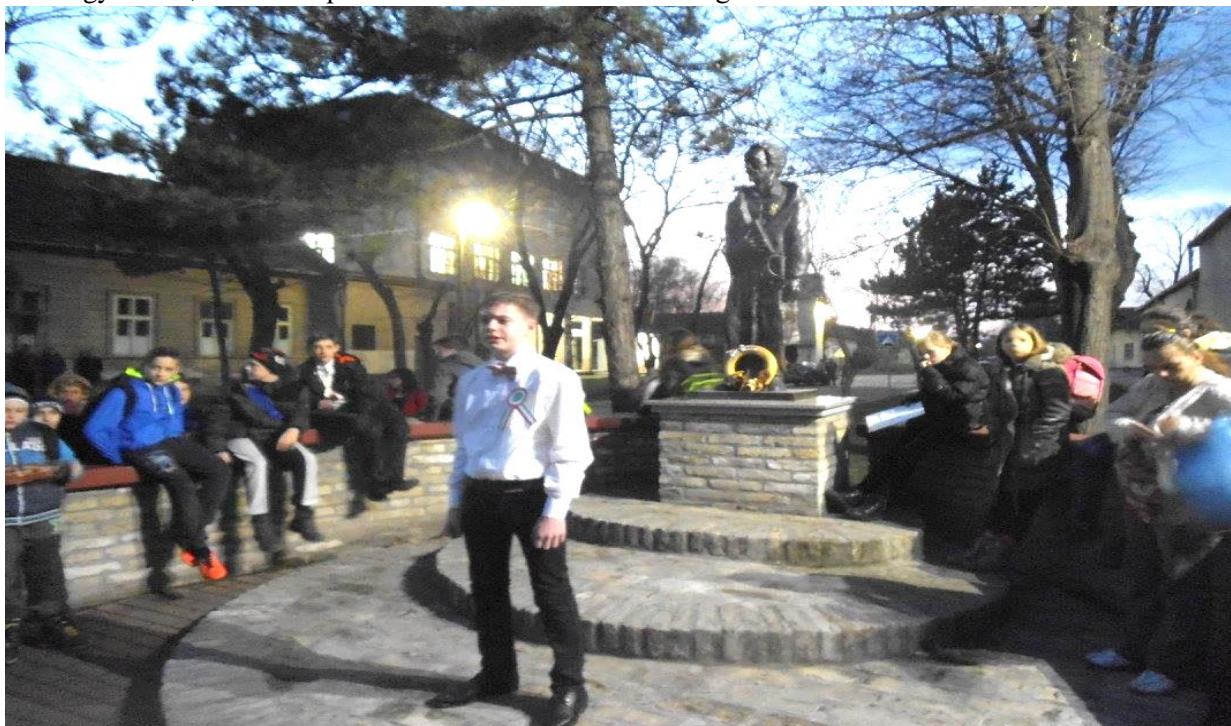
„Olyankor kokárdákat kell tűzni a fehér ingekre vagy blúzokra. Tehát fölül fehérnek kell lennie, alul pedig egy fekete alsó és egy fehér vagy fekete ünneplőcipő.”

„Ezek az ünnepeken az illik, hogy ünneplőruhát veszünk fel. Mert ez így illik. És aki nem vesz fel ünneplőt, az akkor szégyellje magát.”

„Erre az ünnepre mindig ünneplőben jövök, mert le kell róni a tiszteletünket. A nemzeti ünnepeken a nemzeti zászlót szokták kitenni.”

„Ezen a napon ünneplőben kell jönni az iskolába. A tanárok is ünneplőben jönnek. Az iskolát kidíszítik.”

Fehér-fekete ünneplő ruha, kokárda, nemzeti zászló, feldíszített iskola, sorakozó: nyolc órakor kezdődik az ünnepi műsor. A formai elemek ebben az életkorban még elsősorban a külvilág szabályaiként jelennek meg - a hozzájuk való viszonyt azok a tartalmak alakítják - esetünkben az ünneplés módja, megformálása, gondolati és érzelmi értékei - amelyeknek kereteket adnak. Mindent összevéve a leginkább az ünnep és az ünneplő ruha közötti kapcsolatot fogadják el a gyerekek, és az ünneplő ruhát az illem és a tisztelet fogalmaihoz kötik.

A kunszentmiklósi Tóth Péter Lóránt előbb testnevelés szakos tanár lett. Közben versmondó – elég jó, mondanák mifelénk. Majd drámapedagógus. Most éppen versvándor. Mániás versmondó. Bepakol a kis bőröndjébe, nyakába veszi a Kárpát-medencét, és viszi József Attilát, Arany Jánost, Kosztolányit – mondogatni. Iskolánkban 2017.03.16-án járt, és az 1956-os eseményeket, forradalom előzményeit, hevét és következményeit jelenítette meg versben, képben, videoösszeállításban.

János vitéz utitársa voltam

Egyszer volt, hol nem volt, messzi faluban élt János vitéz, s őneki utitársa én voltam.

János vitézzé lett falujában csak Jancsinak szólították. Jancsival kimentünk a rétre a juhokkal. A friss patak mellett letettük a tarisznyánkat. A juhok legeltek, én pedig nagy bámulattal néztem a gyönyörű tájat. Jancsi lejjebb nem a patakhoz és ott látta meg Iluskáát. Odament a lányhoz és azt mondta neki:

- Gyere ki a patakból! Gyere ki, hogy csókoljalak meg!-

Iluska azt felelte, hogy nem bír mer ruhát kell mosnia mostohájának. Jancsi nem adta fel egyhamar, és szép szavakkal kicsalta az ő Iluskáját. Nem egyszer és nem is kétszer csókolta meg Iluskáját, hanem százszor is. Iluska elmesélte Jancsinak, hogy ő mostoha leány. Jancsi csak annyit mondott, hogy „én a tiéd, s te az enyém.” Közben elkóboroltak a juhok. Ezért Jancsi elbúcsúzott Iluskától, és elmentünk a gazdához, aki elzavart benünket. Mivel nem tudtunk mást tenni elmentünk világot látni. Indulás előtt elbúcsúztunk Iluskától. Utban találkoztunk a katonákkal akik a törökökkel indultak harcba. Jancsi és én velük folytatuk az utunkat. Hegyen-völgyön át mentünk amíg Franciaországba nem értünk. Ott elrabolták a Francia király lányát. Másnap a háborúba mentünk. Jancsiék megnyerték a háborút. Megtálálták a király leányát. János, akit ezért ünnepeltek. A Francia király átköröztölte János vitézre, és feleségül akarta adni neki a lányát, de János vitéz nem fogadta el, mert ő Iluskájához akart hazamenni. Jánossal hajór ültünk és útra keltünk. Nagy viharba keve redtünk. Ezért az Óperenciás- tengeren kötöttünk ki, ahol nincs más csak víz és homok. Nehezen minden akadályt leküzdöttünk és hazatértünk.

Csikota Annamária 5.c

Egy újságíró a nap huszonnégy órájában újságíró Interjú Kancsár Izabellával, a VRTV2 riporterével

Interjú alanyom Kancsár Izabella, aki a Vajdasági Rádió és Televízió munkatársa. Az ok amiért rá esett a választásom, nem több annyinál, minthogy érdekel a média, és szívesen hallottam volna egy igazi újságírótól, hogy milyen is ebben a szakmában dolgozni.

Megkérdeztem válaszolna-e néhány kérdésemre és ő boldogan elfogadta.

1. Mi az a három szó, ami a legjobban jellemez téged?

- Ambiciózus, türelmetlen, rendszerető. És még valami... humoros embernek tartom magamat.

2. Miért éppen azt a területet választottad, ahol most tevékenykedsz?

- Erre egyszerű a válasz: már általános iskolában többen mondták, hogy szépen fogalmazok, jól ki tudom magamat fejezni. Amikor megírtuk alsóban az első fogalmazást, már akkor éreztem, hogy ez egy olyan dolog, ami megy nekem. Nem azt mondom, hogy akkor tudatosult bennem, hét-nyolc évesen azért az emberben nem tudosul az ilyesmi. Költő nem akartam lenni, a versírásban nem vagyok jó. Igaz, szeretem a rímeket. Aztán középiskolában, negyedik osztály végén megkérdeztem az osztályfőnökömet, hogy mit ajánl nekem. Szeretem az irodalmat, szeretem a nyelvtant, szeretek olvasni, viszont tanárnóként/magyartanárnóként nem tudom magamat elképzelni. Érettségi előtt ellátogattak hozzánk a Vajdasági Magyar Diákszövetség tagjai. A tájékoztató program után minden tanuló kapott egy füzetet, amely egy információgyűjtemény volt a hazai egyetemi- és főiskolai karokon nyíló szakokról. Ebben a füzetben olvastam az Újvidéki Egyetem Bölcsészettudományi Karának Média szakáról. Ott és akkor döntöttem el, hogy én bizony újságíró leszek.

3. Meg vagy elégedve a jelenlegi munkahelyeddel?

- Az ember az anyanyelvén tudja a legjobban kifejezni magát. Pályakezdőként is tudtam, tudom, hogy magyar szerkesztőségben szeretnék dolgozni. Igen, elégedett vagyok.

4. Mennyi időt vesz el a munka?

- Ha azt mondom, hogy az összeset, akkor nem mondok igazat. Többnyire be tudom osztani az időmet, a naptáram a fejemben van (hálistennek jó a memóriám). És most talán egyik szavammal ütöm a másikat: egy újságírónak (és az én esetemben az operatőrnek) nincs előre meghatározott munkaideje. Igaz, hogy azt mondtam, hogy egy újságíró a nap huszonnégy órájában újságíró, de hétvégén este nyolc és hajnali két óra között igyekszem átszellemülni... Átmegegyek pincérbe, én ezt csak így mondom, ilyen egyszerűen. Az igazság az, hogy ezt a munkámat is szeretem.

5. Szerinted milyen személyiséget igényel az általad választott szakterület?

- Szerintem egy újságíró mindenekelőtt legyen objektív, hiszen az objektivitás az újságírás egyik alappillére. Ne legyen lusta, mindig legyen naprakész (nem engedheti meg, hogy lemerüljön a mobiltelefon...). Legyen elszánt, alapos. És igaz, hogy az akaratos embereket nem nagyon kedvelik, de egy újságírónak bizony néha unalmaskodnia is kell.

6. Mit találsz ebben a munkában a legvonzóbbnak? És a legkevésbé vonzó?

- Ez a munka sohasem unalmas, egy újságíró a nap huszonnégy órájában újságíró. Új embereket ismersz meg, rendszeresen követed a hazai és a külföldi híreket, különböző témákat jársz körül. Talán ez a hátránya is: egy olyan újságírónak, aki kisebbségi szerkesztőségben dolgozik, nehéz szakosodnia egy adott területre, hiszen a szerkesztőségben kevés ember dolgozik. Nálunk például nap mint nap nyolc-kilenc ember dolgozik azon, hogy elkészüljön a Híradó. Ők az úgynevezett "belsősök", természetesen a tudósítókról sem szabad megfeledkezni.

7. Mivel töltöd a szabadidőd?

- Középiskolában, közel hét évvel ezelőtt kezdtem el dolgozni az óbecsei Rock Club Floydban pincérnóként. Az egyetemi éveim alatt hazajártam hétvégeként, és ezeken a hétvégeken dolgoztam. Jelenleg is besegítek, ha szükség van rám. Nagy váltás volt számomra, amikor hazaköltöztem Újvidékről. Becse sokkal nyugodtabb város Újvidéknél. Ennek ellenére igyekszem tartalmassá tenni a napjaimat, úszni járok, olvasok, filmezek, szocializálódok, a családommal, a barátaimmal és a párommal vagyok. Szeretem a kulturális eseményeket újságíróként és magánszemélyként is. Szeretem a minőségi zenét, amikor csak lehetőségem van rá, koncertekre járok. És mindig naprakész vagyok: ha forgatni kell, akkor forgatni kell.

8. Milyen terveid vannak az elkövetkező 3-5 évre: Továbbtanulásban? Magánéletben? Szakmailag? Milyen karriert szeretnél a jövőben?

- Először is szeretnék lediplomálni. Nem sok van már a végéig, már látom a fényt az alagút végén (erről akarva-akaratlanul a Tankcsapda dalszövege jut eszembe). Utána majd beszélgetünk a továbbtanulásról... Természetesen a továbbképzés sincs kizárva. Angol nyelvvizsgát szeretnék tenni (olaszul is tanultam, szimpatikus nyelv, ez sincs kizárva). Jogosítvány. Szeretem a páromat, férjként is szeretném. Sikeres karrier, jó fizetés, boldog család... Ezeket a dolgokat a legjobban szeretném.

Major Rebeka 7.c

A Farsangi fánk története

Volt egy pékne aki megözvegyült. Tovább vitte a pékséget. Neki volt a legfinomabb kenyere. Egyszer megesett, hogy nem sült ki a kenyér időre. A vásárlók nemtetszésüknek hangot is adtak. Krapferné mérgiben az egyik vevő felé dobott egy tésztagombócot. A tészta nem a vevőt találta el, hanem a forró zsirba esett. A serpenyőben aranybarnára sült. Az egyik vevő ezt megkóstolta és tetszett neki. Innen kapta a farsangi fánk nevet.

Hegedűs Márton 4.b

A fánk története onnan ered, hogy volt egy asszony, akit Krapfernének hívtak. Krapferné pedig kenyérsütő volt. Egy napon az egyik vásárló felbőszült, hogy milyen lassan sül a kenyér. Erre Krapferné felmérgekedett és utánavágta a tésztagalacsint. A tésztagalacsint pedig mellérepült és helyette a forró olajban landolt. Az olajban pedig megpirult, megkelt és átsült. Így lett a fánk híres világszerte.

Berkes Vivien 4.b

Krapferné megözvegyült. Mégis folytatta a pékes-kedést, mert ők sütötték a legfinomabb kenyeret. Az egyik nap Krapferné késett a kenyérral és a vevők elkezdtek háborogni. Krapferné kijött a sodrából. Megfogott egy tésztagalacsint és az egyik vevő felé hajította. Az asszony persze nem a legjobb célzó volt, ezért a tészta természetesen mellément, egyenesen a sístergő olajba. A tésztagalacsint szépen felpuffadt és aranybarnára sült. Az egyik vevő észrevette, megkóstolta és ízlett neki. Attól a naptól kezdve Krapferné pékségében fánkot is sütöttek.

Tallós Kinga 4.b

A grundról jelentjük

A két csapat harcra felkészülve várnak, a vörösingések a Pál és a Mária utca felő, Bokáék pedig a grundon. Áts Feri és csapata álig felfegyverkezve dárdákkal, a Pál utcai fiúk pedig homokbombákkal várják az ellenséges csapatot. Áts Feri a Pál utca felől megindítja a támadást. Az utcán leselkedő lakosok és a tetőn mászkáló gyerekek izgatottan nézik a csatát. Bokáék sem várnak, ők is rátámadnak a harcosokra. A Mária utca felőliek mozdulatlanul álnak. Ezt meglátja a Pál utcaiak vezére és a csapat felét rájukirányítja. Áts Feri felmászuk arra a farakásra, amin Boka áll. Hiába dobálják homokbombákkal, nem bírják visszatartani. Mikor felér, elkezdnek birozni. Megjelenik a kis Nemecek, méghozzá betegen. Megragadja Ferit és vele együt lehuzza a farakásról. A vörösingések összehapolták a sátorfájukat és visszavonultak. Így nyerték meg a Pál utcai fiúk a csatát.

Lengyel László 6.b

Megvédtük a Grundot

Eljött lassan a három óra is .

Mindanyian izgatottan siettünk a helyszíre. A többiek nekiláttak az árok, és a homokbombák készítésének. Izgatottan de egy kicsit félve is, beszéltek át újra a tervet. Mindenki beált a maga helyére, s úgy vártuk a vörösingéseket. Egyszer

csak megérkeztek. Bementünk az udvarba, s egyik felén a vörösingések vártak a másikon mi. Elkezdődött a harc. Mindenki egymás hegyén hátán, löktük s rugtuk egymást. Lassan levetettük a homokbobákat is. Nekem, mint Bokának, sikerült bezárnom a két Pásztort a kis házba. Már csak Áts Feri maradt. Egyszercsak, akire senki sem számított, megérkezett a bteg Nemecek, s egy nagy erőfeszítéssel leterítette a mostmár nem büszke főnököt, magát Áts Ferit. Végül kieresztettük a két Pásztort. Vigadtunk, hogy sikerült a Grundot megmenteni. Nem sokáig örültünk, mer a kis szőke meghalt, a grundot pedig elvették tőlünk, mert lakóházat építenek rá.

Rajslí Tímea 6.b

Az ablakon át ráláttam a grundra

A szemeim egyre az ablak felé huznak így hát gondolom kinéztek. Hát mit látok? A grund, mindha csatatér lenne. Előtte egy csomó fiú áll vörösingben a Pál utca felől. Köztük felismertem Áts Ferit is. A másik bejáratnál a Mária utca felől szintén egy csapat vörösinges sorakozik. A grundon pedig a Pál utcaiak is nagyban tanácskoznak.

- Ezek valamire nagyon készülnek!

- Szemrebbenés nélkül követtem mi is fog kisülni ebből?

Ekkor a Mária utca felől berontanak a vörösingesek. A Pál utcaiak sem tétlenkednek. Nekikrohannak, majd nagy birózás keletkezik. Boka a vezér parancsára a farönkökről homokgolyókat kezdenek dobálni az ellenség felé. Ez igen ötletes húzás a Pál utcaiaktól, mivel a vörösingesek szuszogni sem tudnak a homoktól az arcukon. Most az ellenség gáncsolásba kezd. Ezt Boka nem hagyja annyiban, és kizárja őket. Úgy nézem a vörösingesek elvesztik ezt a harcot, de ekkor beront Áts Feri csapata is, és megint idul a birkózás. A vörösingesek vezére odaszalad az elzárt csapattársaikhoz és megpróbálja kiszabadítani őket. De, nicsak! Az, egyik farönk tetején ott van Nemecek! Úgy hallottam napokóta lázasan fekszik othon. Hogy került ide? A kis, szőke vékony gyerek szempillantás alatt földhöz teremti a nagy erős vezért, majd lerogy. A vörösingesek megszeppennek a vezérüket a földön látva. El is vesztik így a csatát!

A földönfekvő ajult Nemecek így lett a nap hőse, és mentette meg a grundot.

Herbatényi Zalán 6.b

Fények világítják meg a már sötétedő Pál utcát. Gyerekek vannak a grundon. Némelyikük egy-egy farakáson áll és nézelődik. Készülődnek valamira.

Egy sovány magas gyerek áll egy farakás tetelyén. Amint kinyitom az ablakot, hogy jobban lássam az eseményeket, erős, illatos fák illatát éreztem meg, melyek nem régiben lettek kivágva. Fenyő is volt köztük, méghozzá fekete. Így hát örömmel szívtam a friss, tavaszvégi levegőt.

– Boka! – harsant fel egy hang a farakások közül.

– Igen én is látom! – kiáltott vissza a sovány fiú, aki a tetőn állt.

Többet nem hallok egy-egy hang susogva egymáshoz szólt, de nem tudom mire ekellet ez nekik. Egy kutya ugatva futott el előttük.

– Hektor! Maradsz! – szóltak le a vidám, ficánkoló kutyát.

A fűrésztelep házikójának kéményén fehér, bolyhos füstfelhőket dobált magából. Ez is a grund egy fő része volt. Mindig vidáman, jókedvűen pöfékelt, ez volt a szép benne. Megnyílt a grund kapuja, egy támolgó kisgyerek ment be rajta.

– Hát te meg hogy kerülsz ide?! – kérdezte a betegnek látszó kisgyerektől Boka, aki futva sietett hozzá.

Rácz tanár úr! Ne tessék haragudni! Tra...Tra...Tra...!

Fújd te is! – beszélt hangosan a beteg.

– Menj vissza szépen haza, Nemecek! – szólt szeliden Nemeceknek.

– De, ugye megígéred, hogy ,majd eljössz hozzám? – kérdezte halkán a lázas Nemecek.

– Persze... – mondta Boka szomorúan.

Elbúcsúztak, és a sovány, magas gyerek vissza ment, becsukta maga mögött a kaput.

Lassan minde gyerek hazaszállingóztak, és a Pál utca közepén álló nagy grund magára maradt. A kis kémény se pöfékelt már.

Lázár Lea 6.c

A grundról jelentem

Hüvös nap van, a gőzfűrészt melltem zúg.

A fiúk nagy izgalommal az arcukon jelennek meg. Boka még a csata előtt módosítja a tervet.

-Megértettétek?

- Igen, uram!

Elindultunk a helyünkre. A csatakürt már szól.

-Helyetekre! – kiáltt, Boka. Beengedik az ellenséget. A csata indult, a tettetéssel megbízott zászlóalj már elkezdett sivatva menekülni. Miközben a bunkerokból vagyis „erődökből” homokgolyókkal tüzelnek. A csapata mely eddig menekült, egyszerre megfordulva nekitámadnak a Pásztorok csapatának. Az ellenség gáncsot vet, melyet tilt a szabály. Ezért ketten megfogják és vezetik be a kunyhóba. Ezalatt a mérkőzés nem ált meg. Barabásnak már fogy a homok. A Pál utcai fiúk lassan vezetik be a kunyhóba az ellenséget. Mikor minden ellenséges harcost bezártak nagy ejjenzés támad. A második ellenséges csapat gyanakodva várja a jelzést, míg Boka a csapatot rendez el. Mikor végül már Áts Feri és a társai rájöttek a csínyre, nagy kiabálással törnek be. A négy zászlóalj nekitámad, még a többi kettő az árokból tüzel. Az ellenség alig lát a homoktól, mikor az árokból kiugrik az ötödik zászlóalj. A vörösingések kétségbe esetten harcolnak. Egy kis idő múlva az utolsó, egyben legkisebb zászlóalj ugrik elő, és erre már Áts Feri is majdnem összebaránázta a gatyáját. De elindult a kunyhó felé amikor Nemecek láztól pirosan kiugrik elé, és letesz Áts Ferit a földre. A Pál utcai fiúk mind leugornak az erődökről, és összefogva terelik ki a vörösingeseket a kapun. Még nincs vége hisz a fele mg a kunyhóban van. Janó bácsi segítségével kiteszik őket a kunyhóból elvéve a fegyverüket.

A csata győzelemmel végződött.

Kákonyi Balázs 6.c

A Fűvészkertből jelentjük

A délután folyamán beosontunk a Fűvészkertbe.

Láttuk, hogy egy kis szőke gyermek felmászott a szigeten elhelyezkedő fára. Este felé elkezdtek gyülekezni a gyerekek. Az egyikük most mondta, hogy a Pál utcai fiúk közt egy bátor fiú sincs. S ekkor a kis szőke gyerek leugrott a fáról és aztán mondta:

- De van! -

Ekkor két fiú elindult a kis szőke felé. De a főnök rájuk szólt.

-Ne bántsátok! Ő tetszik nekem.

Meghívta a vörösingések csapatába. De viszont a fiú elutasította a meghívást. A főnök azt parancsolta, hogy fürdessék meg a tóban. Többször is megfürdették a tóban. De végül megszólalt.

-Én tőlem megverhettek, meg is ölhetek, de a hazámat, barátaimat nem fogom elárulni.

Erre csend lett. Mindenki halgatott. A kis szőke megszólalt.

Elmehetek? – kérdezte.

Még egyszer megkérdezte, hogy:

-Elmehetek?

A szőke gyerek elindult, mindenki szalutált neki. Erre egy fiú a sok közül próbát beszélgetni a többi gyerekekkel, viszont senki sem akart vele beszélni. Erre ő is megkérdezte:

-Elmehetek?

Senki nem felelt neki. Mikor ő elindult, hogy elmenjen, már senki sem szalutált.

Ennek a történetnek voltunk szem és fültanui az elmúlt pár órában. *Sárkány Vilmos 6.c*

János vitéz utitársa voltam

Mikor fiatal volt, nagyon szerettem, kalandozni. Egyszer bátorságomat összeszedtem, és elindultam szerencsét próbálni. Ahogy mentem, mendegéltem, egy kis házikóhoz értem. A házikó kicsi volt, de hatalmas zaj tombolt benne. Reszkettem, de bementem. Tizenkét yivány állt előttem. Mind fegyvert szegezett rám. A legöregebb zsvivány azt mondja.

– Mit keresel te itt, ahol a madár se jár? – mondja a rekett hangján a zsvivány!

- Elengedünk téged, ha lenyűgözöl minket valamivel!-

- Jól van! – mondtam ilyedten.

Elkezdtem mesélni egy szomorú mesét. Mire elmeséltem, mind a tizenkettő zsvivány zokogott.. Azt monja a zsviványvezér:

- Elmehetsz!

Már futottam is ki a házikóból. Tovább mentem, mendegéltem. Elértem a Francia királyságba. Ott felfogadtak engem cselédnek. Egyszer, amikor éppen a kastélyt takarítottam, belépett az ajtón a király és a lánya. Mögötte egy ifjú legény.

-Jánoskám, mivel a királyságot, és visszaszerezted a leányomat, ezért most neked adom őt feleségül.

– Köszönöm királyom, de én mást szeretek.

– Jól van, de legalább a kincset fogadd el!- jelentette ki a király.

- Elfogadom!

És a király most felém fordult.

Eredj te lány, menj és tarts velem!- mondta a király.

– Jól van!

Most menj, sedd össze a ruháidat!

Gyorsan összeszedtem, és már indultunk is hajóval. Az út során beszélgettünk Jánossal. Másnap nagy viharba keveredtünk. Rajtuk kívül senki sem maradt életben. Kisodort minket a víz egy partra. Jánosnak eszébe jutott egy ötlet. Felugrottunk egy felhőre, és onnan pedig egy griffmadár hátára. Egy idő után, János leugrott a griffmadár hátáról. Én pedig visszamentem a falumba a családomhoz. Ott férjhezmentem és egy gyermekem is lett. Jánossal mi lett, azt én nem tudom de remélem, hogy neki is olyan boldog élete van, mint nekem.

Tarján Orsolya 5.c

János vitéz és én megérkeztünk a Francia királyhoz, és átadtuk neki a királylányt.

A Francia király nagyon megörült mondta hát nekünk:

-Köszönöm, hogy visszahoztátok az én kedves leányomat. Jutalmat adok nektek. János vitéz, neked odaadom kedves lányom, János vitéz hűséges utitársa egy zsák aranyat.

De János vitéz így felelt:

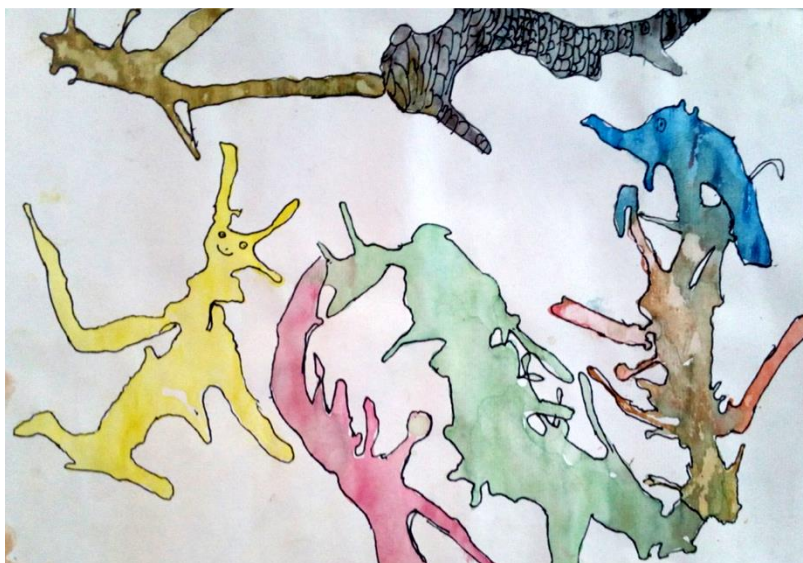
Nem fogadom el mert, otthon vár szerető Iluskám.

A Francia király erre azt mondta neki:

-Legalább az aranyat fogadjátok el, szükségetek lesz még rá. Na de meséljétek el, hogyan jutottatok el ide? János vitéz elkezdte mesélni:

-Nos hát én árva gyerek voltam, míg be nem fogadtak engem. Mikor felcseperedtem, találkoztam az én hűséges utitársammal, és azóta együtt megyünk minden felé. Nekem van egy szeretőm, aki Iluskának hívnak. Nem figyeltem a nyájra, utitársam pedig szundikát egyet. A birkák meg elfutottak. A gazdánk elzavart bennünket. Akkor útnak eredtünk, és találkoztunk a zsviványokkal és beáltunk közéjük. Majd amikor a rablók teleítették magukat booral, és elszundítottak, akkor felgyújtottuk a házukat. Menekültünk is tovább. Másodszor a katonákkal találkoztunk. Azokhoz is beáltunk. Megtudtuk, hogy ők a magyar katonák, és idúlnak, mert a törökök elfogják foglalni Franciaországot. A szerencsenkirálynak hála a kutyafejű tatárokkal nem harcoltunk. Most pedig itt vagyunk.

Miután János elmesélte azt elindultunk hazafelé.

Frank Boglárka 5.c

János Vitéz utitársa voltam

Egy szép napsütötte délutánon, amikor az Óperenciás-tengerpartján sütkéreztem, egyszer csak valami elállta a napot és árnyékba borult. Felpillantottam, s egy fiatalember állott előttem.

Elkezdünk beszélgetni. Elmesélte, hogy először még csak a réten subájába burkolva őrizte a nyáját, de gazdája elkergette. Sok országot már bejárt, találkozott óriásokkal, boszorkányokkal, vitézzé is avatták. Azt is elmondta, hogy Iluskát, szerelmét nem látja többé. Megkérdezte, hogy akarok-e a társa lenni a továbbiakban. Én beleegyeztem és már pakoltunk egy kis elemózsiát. Mentünk, mendegéltünk. Egy ördögemberrel találoztunk.

-Tudjatek, hogy ez az Óperenciás-tenger, aminek vége nincsen? – mondta az ember, mert át akartunk menni. Aztán Jancsinak eszébe jutott a síp, amit az óriásoktól kapott, és ha belefúj, egyikük a segítségére siet. Belefúj és máris ott termett az egyik óriás. Három hétig mentünk mire odaértünk. Egy hatalmas kapu állt előttünk. Három medve őrizte, Jancsi megölte őket. Úgy döntöttünk, hogy lepihenünk, úgysem sietünk sehová. Másnap a következő kapuba három oroslán állt. Azok életét is elvettük. A következő kapuban egy sárkány kígyó várt ránk. Ő is meghalt. Most Tündérország csodálása várt ránk. Ott mindenki boldog és vidám. Senki sem szomorú és nincsenek gondok. Jánossal odamentünk egy patakhoz, hogy megmosdjunk. Jancsi beledobta, az Iluska sírjáról tépett rózsaszálat. Iluska életre kelt, és még szebb volt, mint volt. János vitéz lett Tündérország királya, s Iluska pedig a királynéja. Boldogan éltek, még meg nem haltak.

Milinkov Jaszmina 5.c

Egy szép napon megismertem János vitézt.

A francia király cselédje voltam. Épp akkor is takarítottam, amikor a szobába belépett a király elveszett lánya és egy derék fiatalember, huszár kíséretében. Őfelsége megölette leányát, a legényt pedig János vitézre nevezte el. János jutalma pedig egy zsák arany volt, amiért megmentette a lányt. A király még ezt mondta neki:

- Vidd magaddal e hűséges cseléd lányt, hasznát veszed még utad során.

-Ekkor odafordult hozzám és azt mondta:

- Na leány, eleget szolgáltál nálam. Menj, pakold össze ruháidat és szolgálj az ifjú vitéz!

Perceken belül elkészültem és elindultunk. Útközben megkérdeztem tőle:

-Kend, hova szándékozik menni?

- Én falumba szeretnék hazamenni, egyetlen Iluskához.

Felszáltunk a hajóra, amivel haza tudunk jutni. Másnap hatalmas viharba keveredtünk. Nagy hullámok sodorták a hajót, fújta a szél, döngött az ég és villámlott. Ekkor következett be a katasztrófa: egy villám belecsapott az árbócba. Darabjaira tört és elsűjvedt. Majd nem mindenki meghalt, aki velünk utazott. János és én túl éltük. De a jutalom elveszett. Ha hiszitek, ha nem, egy felő segítségével értünk a szárazföldre. A parton hálát adtunk az Istennek, hogy túléltek ezt a szerencsétlenséget. Egyszer János észrevett egy griffmadarat. Halkan a háta mögé lopóztunk, majd gyorsan felültünk a hátára. Elvitt minket János falujába. Amikor megérkeztünk János leszált a madárról és elbúcsúztunk egymástól. Én viszont továbbrepültem a griff hátán a városba, ahol felnőttem.

Hazamentem édesanyámhoz, édesapámhoz és egyetlen nővéremhez.

Ördög Noémi 5.c

merre jár Jancsi.

Egyszer volt, hol nem volt, élt egyszer egy fiú, akit úgy hívtak, hogy Kukorica Jancsi. Egy nap Kukorica Jancsi és én őriztük a birkanyáját, amíg egy lány a patakban mosta a ruhákat. A neve Iluska. Mikor meglátták egymást, rögtön szerelmesek lettek egymásba. Jancsi, kihívta a partra Iluskát, és megcsókolták egymást. Nem egyszer, nem százszor. Iluska mostohája, már töprengett, hol lehet, hol mosthat az ő leánya.

Na megkeresem. Ha henyél jaj neki. Meg is kereste. Mikor megláttam, hogy a banya erre tart, szóltam a barátomnak, Jancsinak, hogy közeledik Iluska mostohája. Mikor odaért, Jancsi felált, és én is. A boszorkány elkezdett magyarul beszélni. Becstelen teremtés, gyalázatos pára, ilyen mersz tenni? világnak csúfja! Lopod a napot, és istentelenkedel? Nézz meg az ember, hogy tüstént vigyen el a....! Így én és Jancsi ezeket mondtuk. Fogja be a száját, vagy majd mi betömjük! Mikor elmondtuk a banyának amit akartunk az elment. Iluska is utána. Csakhogy Iluska és Jancsi csókolóztak, a birkanyáj fele elszőkött. Jancsimagyon szomorú lett. Próbáltam vigasztalni, de nem bírtam. Mikor visszamentünk a gazdánkhoz, elmondtuk, hogy a fél birkanyáj elszőkött. A gazda rögtön kidobta Jancsit.

Így Jancsi elment világnak, Iluskától elbúcsúzott! Még ma se tudja senki, hogy

Szloboda Gabriella 5.c

Sveznalica

MIROSLAV ANTIĆ – PESNIK RAVNICE

Miroslav Mika Antić je rođen 14. marta 1932. u Mokrinu. U rodnom Mokrinu pohađao je osnovnu školu, gimnaziju je završio u Kikindi i Pančevu, a studije je upisao u Beogradu. Živeo je u Novom Sadu.

Pre nego što je postao poznat bavio se raznim poslovima - od vodovoda i kanalizacije do lutkarskog pozorišta. Osim pisanja bavio se i slikarstvom, novinarstvom i filmom. Bio je i urednik lista „Ritam“ i Zmajevog „Nevena“, a takođe je bio novinar Dnevnika. Umro je 24. juna 1986. godine.

U Bečeju se svake godine na dan njegovog rođenja održava takmičenje u recitovanju njegovih pesama, njemu u čast. Učenici naše škole redovno učestvuju i osvajaju odlične rezultate.

Učenici koji su osvojili nagrade na tom takmičenju prethodnih godina su : Nikola Tomić, Kinga Varnju, Virag Šeljmeši, Beatriks Sabo, Egon Karolji i Lea Lazar.

I ove godine ćemo se predstaviti na takmičenju i tako odati počast velikom pesniku.

MIROSLAV ANTIĆ - ZANIMLJIVOSTI

Pisac i radnik u Vodovodu i kanalizaciji

Svoje prve stihove Mika je napisao kada su se njegovi roditelji doselili iz Mokrina u Kikindu 1941. godine I tu preživeli okupaciju. Zbog vremena u kome je rastao, Mika je radio šta je stigao. *"Bio sam zidarski pomoćnik, fizički radnik u pivari, kubikaš na pristaništu, mornar, pozorišni reditelj, bavio sam se vodovodom i kanalizacijom, radio sa kompresorima, obrađivao drvo, umem da napravim krov, glumio sam u jednom lutkarskom pozorištu, pravio lutke, vodio televizijske emisije, bio konferansije", piše u njegovoj biografiji.*

Ukrao prvu pesmu

Kada je Mika bio treći razred osnove škole u "jednom dalekom" selu, kako je napisao, njegovo odeljenje je dobilo zadatak da napiše pesmicu. Nekako mu je knjiga Desanke Maksimović dospela u ruke u kojoj je bila pesma koja mu se jako dopala. Mika je nju prepisao i podvalio kao svoju. Kada je pročitao pred svima, dobio je pohvale i mnogi su govorili kako će on biti veliki pesnik jednog dana.

"Bojao sam se da napišem drugu pesmu, kako me ne bi provalili, jer sam znao da će biti lošija. Ceo treći razred sam živeo od slave koju sam stekao zbog prepisane Desankine pesme", piše Antić.

Na kraju školske godine, svi odlični đaci za svoj uspeh u školi su dobijali knjigu, pa i Mika, iako je bio vrlo dobar.

"Jedino je moja knjiga bila zapakovana u finu hartiju, a kada sam otvorio, video sam da sam od učitelja dobio onu knjigu Desanke Maksimović", napisao je pesnik shvativši da mu je učitelj na jedan fin način dao do znanja da ga je provalio da je ukrao.

"Da to nije uradio, verovatno nikada ne bih imao zadovoljstvo da nešto sam napravim, a najveće zadovoljstvo je kada čovek nešto sam stvori".

Miroslav Antić: **DOSADNA PESMA**

Toliko mi je dosadno
da ne znam šta ću.
Kad izlazim iz škole
nakrivim kapu na levo oko
i pobijem se sa trojicom
bar da me vide devojčice.
Devojčice su smešna stvorenja
dugonoge,
okrugle,
pegave ili kratkovidne,
mnogo lažu i ogovaraju
i pišu ljubavna pisma
koja mi stave pod klupu.
Meni je sve to dosadno.
Ipak pročitam pisma,
najlepše reči prepisem
- ako mi nekad zatreba,
a od onog što ostane
napravim papirne lađe,
napravim ptice,
slanike,
žabe,
i bajagi se igram
a tako mi je dosadno.
Dosadno mi je da porastem,
da nosim tesne cipele
i da se oženim.
Oni koji porastu prvo se danima mrze
onda se danima svađaju.
Jedino mi je žao mog tate.
Da je ostao dečak - kao ja,
baš bismo divno mogli da se družimo
i da zajedno budemo zaljubljeni
u nastavnicu istorije.
Sve ostalo mi je dosadno.
Toliko mi je dosadno
da ne znam šta ću,
nego nakrivim kapu na levo oko
i pobijem se jos sa trojicom.
Čak i kad nema devojčica.

14.03.2017. у 16,00 часова, у Народној библиотеци-Бечеј је одржано 10.такмичење рецитатора основних школа МИРОСЛАВ АНТИЋ-ПЕСНИК РАВНИЦЕ, поводом 14.марта, дана рођења Мирослава Антића. Рецитатори су се такмичили у две категорије. 1 категорија су ученици од 5. до 8. разреда коме је српски језик матерњи језик и 2 категорија су ученици коме је српски језик нематерњи језик. У 1. категорији је било 20 учесника и у 2. категорији 15 рецитатора. Рецитаторе је оцењивао жири у саставу Дренка Вендер, Вишња Милошевић Вујић, чланови Друштва учитеља Бечеја и Магдолна Радојевић, књижничар Народне библиотеке-Бечеј. Жири је имао изузетно тежак посао да одабере најбоље од јако добрих рецитатора.

1. категорија

1. место ЖЕЉКО НИКОЛИЋ ОШ СВЕТОЗАР МАРКОВИЋ из Бачког Градишта 2. место ЛУКА ЈОВАНОВИЋ ОШ СВЕТОЗАР МАРКОВИЋ из Бачког Градишта 3.место МИЛА МАРКОВИЋ ОШ ЗДРАВКО ГЛОЖАНСКИ из Бечеја утешна награда ФЕКРИЈА ГАШИ ОШ ПЕТЕФИ ШАНДОР из Бечеја специјална награда за посебно уложен труд и залагање МИНА КАРАЦИЋ ОШ ЗДРАВКО ГЛОЖАНСКИ из Бечеја

2. категорија

1.место КАРОЉИ ЕГОН ОШ ПЕТЕФИ ШАНДОР из Бечеја 2.место ЛАЗАР ЛЕА ОШ ПЕТЕФИ ШАНДОР из Бечеја 3.место ЂОРЂАШ ДАНИЕЛ ОШ ШАМУ МИХАЉ из Бечеја утешна награда НАЂ НОЕМИ ОШ СВЕТОЗАР МАРКОВИЋ из Бачког Градишта.

Такмичење рецитатора је организовало Друштво учитеља Бечеја у сарадњи са Народном библиотеком-Бечеј. Поклон књиге награђеним рецитаторима је обезбедила Књижара Призма из Бечеја. Професори српског језика који су припремао рецитаторе, добили су поклон књигу од Народне библиотеке-Бечеј.

ВИДИМО СЕ И СЛЕДЕЋЕ ГОДИНЕ!!!!

Šandor Petefi / Aleksandar Petrović (1823 - 1849)

Šandor Petefi je bio vodeći pesnik mađarskog romantizma. Rano je napustio školsko obrazovanje i posvetio se književnom radu, novinarstvu i revolucionarnoj aktivnosti. Bio je učesnik revolucije 1848. godine, a godinu dana kasnije je poginuo. Bio je lirski i epski pesnik, romansijer i dramski pisac. Svetsku slavu je dostigao ljubavnom, deskriptivnom i revolucionarnom lirikom.

Najpoznatija Petefijeva dela su: Pesma nacije (1848), Biseri ljubavi (1845), Oblak (1846), ep Vitez Janoš (1844), Apostol (1848), roman Dželatov konopac (1845).

Šandor Petefi je bio cenjen kod Srba. Jakov Ignjatović, Đura Jakšić su o njemu pisali sa oduševljenjem, a Jovan Jovanović Zmaj je na srpski jezik preveo i prepevao dvadesetak Petefijevih pesama.

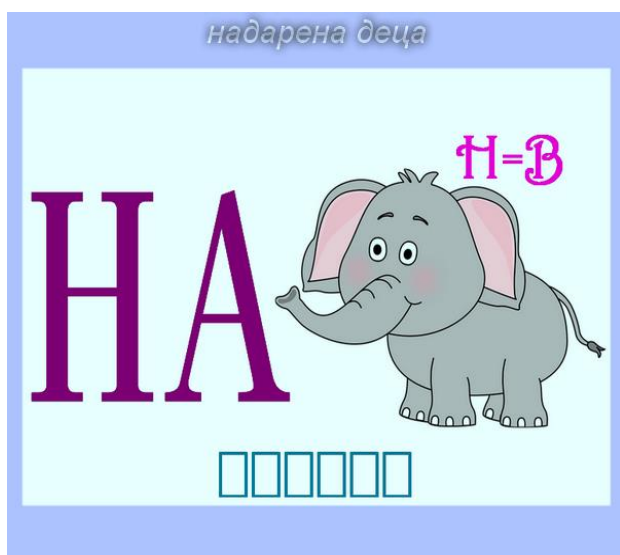
Milica Mrđanov 7.a

ZABAVA – OSMOSMERKA I REBUSI

BILJKE U OSMOSMERC

- ALGA
- ALOJA
- AMARILIS
- AREKA
- ARNIKA
- ARTIČOKA
- BAZGA
- BANANA
- BELI LUK
- BOKVA
- BORANIJA
- BRŠLJAN
- VOLOVODAC
- DUVAN
- DUNJA
- ŽALKA
- ZLATNICA
- ZMIJAK
- ZMIJAC
- JABLAN
- JASENAC
- JEDIĆ
- KAKAOVAC
- KANA
- KANTARION
- KARANFIL
- KARFIOL
- KAČUN
- KAFA
- KENDIR
- KLAŠ
- KLEKA
- KLINAČA
- KLOKOČ
- KONČARA
- KOSTRIKA
- KRASTAVAC
- LAZARKINJA
- LANIK
- LANILIST
- LANOVAC
- LIPOVAČA
- LOČIKA
- LUDARA
- MAGNOLIJA
- MANDARINA
- MASLAČAK
- MASLINA
- MAČKOVINA
- MRKVA
- MUŠAJA
- OVAS
- OMANIKA
- OČIST
- PAŠKANAT
- RAŽ
- RASTAVIĆ
- RDOBRADA
- REPICA
- RMAN
- ROSIKA
- ROSOPAS
- RUNKA
- RUSOMAČA
- SAPUNIKA
- SASA
- SVIBA
- SLADUN
- SMOKVA
- SMRČA
- SOJA
- SRNJAČA
- STOLISNIK
- STRUPNIK
- TAMARISKA
- TRAVA
- FIKUS
- HRIZANTEMA
- CIGANSKO PERJE
- CRNOKA
- CRNJIKA
- ČAJ
- ČESTOSLAVICA
- ČUVARUČA
- ČUDIKA
- ŠEĆERNA TRSKA
- ŠMRLJIKA
- ŠTITARKA

A	J	I	L	O	N	G	A	M	
K	C	L	Č	N	D	N	A	A	
R	I	I	U	U	U	N	R	S	
A	S	N	V	D	D	Ž	N	L	
T	S	A	A	A	A	I	I	A	
I	N	U	R	L	L	R	K	Č	
T	A	I	K	S	O	S	A	A	
Š	N	A	U	I	I	J	O	K	
A	I	P	Č	R	F	L	A	T	
K	L	Z	A	R	R	K	I	N	
I	S	M	U	Š	A	J	A	R	
R	A	I	B	O	K	S	T	A	
T	M	J	V	A	I	A	T	Ž	
S	A	A	K	M	N	N	N	A	
O	C	K	Č	R	A	A	S	A	
K	I	I	E	K	M	M	N	T	
L	P	Č	G	V	O	E	E	A	
A	E	O	I	A	S	V	V	T	
Š	R	L	K	A	N	A	I	A	
Z	M	I	J	A	C	S	C	N	
L	A	R	S	R	L	R	K	K	
A	N	A	L	J	T	N	N	U	
T	S	I	L	I	N	A	L	N	
N	R	I	K	Č	K	Č	I	Č	
I	C	A	V	O	N	A	L	A	
C	F	A	V	K	O	B	E	R	
A	J	I	N	A	R	O	B	A	

Мárcius

Március a tavasz első hónapja.

Március a nevét a Római birodalom háborúk istenétől kapta, március 15-én ünnepeljük az 1848-1849-es forradalmat, és szabadságharcot, emellett március 8-án ünnepeljük még a nőnapot is. Az álmot alvó állatok felébrednek a téliálmokból. A nappalok egyre hosszabbak és az idő is egyre melegebb, kinyílnak a tavaszi virágok amik szép látványt nyújtanak. A hónap végén már böjtet várjuk a húsvétot. Tavasszal van a születésnapom is amit a barátokkal ünneplek.

Nagyon szeretem a tavaszt.

Dúsabb. Vastagabb. Erősebb.

Sampon vékonyszálú hajra / Balszam vékonyszálú hajra / Hajdúsító és erősítő, öblítést nem igénylő hajápoló balszam. Dússá, erőssé, egészségessé és egyszerűen gyönyörűvé varázsolja a haját. Keratint, amino-peptideket és dúsító polimereket tartalmazó formulája vastagítja a hajsálakat – akár 80%-kal dúsabbá varázsolja a haját! Nem húzza le a hajsálakat, így a frizura természetes, egészséges kinézetű, rendszeres használattal pedig láthatóan dúsabb szerkezetű lesz.

Kontroll. Formázás. Tartás. A Dúsító hajhab keratin és polimer tartalmával növeli a haj tömegét, a hajsálakat megemeli és dúsabb kinézetet ad a hajnak. A hab hihetetlenül könnyű formulája egyáltalán nem húzza le a hajsálakat.

- Rugalmas tartás egész napon át
- Extra dús hatás
- Természetes forma

A Fixáló hairspray kreatin és hajformázó polimer tartalma tökéletes, rugalmas tartást biztosít a haj számára egész nap.

- Fixált frizura több mint 15 órán át
- Természetes hatás
- Nem ragad

Mindkét termék használható külön-külön is, de a tökéletes, hosszan tartó hatásért érdemes hatásukat kombinálni. Első lépésként adj megfelelő formát frizurádnak a hab segítségével, majd rögzítsd a kívánt eredményt a hairspray-vel.

Ha zsíros a hajunk... Alapvetően tudnunk kell, hogy a haj gyors zsírosodását a faggyúmirigyek normálisnál erősebb működése okozza. Ennek következtében a fejbőrön apró zsíros pikkelyek keletkeznek, és lehámlanak. Ez tulajdonképpen a zsíros korpa, amely nem hullik le, hanem a fejbőrre, a haj tövére tapad.

A legfontosabb teendő tehát a korparéteg eltávolítása, hogy a fejbőr ismét levegőhöz, fényhez jusson. Hajmosás előtt a korparéteg fellazítására olajpakolást tegyünk fel. Az olajpakolással fellágyított korpa és egyéb szennyeződés a hajmosás során letisztul.

Hogyan készítsünk olajpakolást? Két rész ricinus, és két rész friss étolaj keverékét ujjainkkal jól bedörzsöljük a fejbőrbe, és néhány órára leköjtjük fejünket egy törölközővel.

A zsíros hajra többféle pakolást is készíthetünk házilag Zsírtalanító hatású pakolás: két tojásfehérjét verjünk habbá, és dörzsöljük a fejbőrbe. A hab a faggyút magába szívja, utána hajmosással könnyen eltávolíthatjuk.

Citromos öblítés: csökkenti a zsírosodást a fejbőr citromlével történő bedörzsölése is.

A zsíros haj mosása A zsíros haj mosására nagyon jók a kénes samponok. A kén ugyanis a faggyúmirigyek túlzott működését gátolja. A sampon hatását fokozhatjuk, ha habját néhány percig a fejbőrön hagyjuk, és csak azután öblítjük le langyos vízzel.

A száraz haj gondozása Igen gyakori panasz a száraz, törékeny haj és a korpás fejbőr. Sokféle oka lehet, de többek között:

- öröklött hajlam,
- A- és B-vitamin-hiány,
- a faggyúmirigyek elégtelen működése,
- hormonális, idegi, vagy egyéb belső rendellenesség,
- lázas betegség,
- külső hatások: hajfesték, szőkités, dauer, tűző napfény, sós tengervíz, szárító hatású hajmosószer.

Hajmosás előtt egy fél órával dörzsöljük be a fejbőrünket langyos ricinusolajjal, amelybe keverjünk el két tojássárgáját.

A száraz hajvégekre akár minden nap használhatunk hajolajat, vagy hajvég ápoló krémet. Fontos, hogy olajozás, vagy krémezés közben állandóan fésüljük a hajvégeket, hogy egyenletesen érje a hajsálakat a hatóanyag.

A korpa - A száraz hajnak és fejbőrnek igen kellemetlen velejárója a korpa, amely fésülködésnél állandóan hullik, nyomot hagy a ruhán. A korpa legtöbbször erős viszketést okoz, és ha vakarjuk a fejbőrt, apró sérülések keletkezhetnek rajta.

Mit tehetünk a korpa megszüntetésére? Házilag is sokat segíthetünk a biológiailag hatásos, regeneráló, serkentő hatású pakolásokkal. Ilyen például az olajsampon pakolás: egy rész sampont, két rész ricinusolajat, két rész friss étolajat összekeverünk, majd a keveréket alaposan bedörzsöljük a fejbőrbe. Utána a haját néhány órára puha törölközővel leköjtjük. A hajmosás előtti zsírozó pakolások azért hatékonyak, mert hosszabb ideig vannak a bőrön, így mélyebbre jutnak. A pakolásba a zsírokon kívül egyéb biológiailag aktív anyagokat is tehetünk, így hatásuk intenzívebb, sőt gyógyító is lehet. Ilyenek a kamillakivonat, a tojássárgája, a tejszín, az élesztő, a méz, a gyümölcslevek, stb.

A fésülködés Fésülködésre tompa fésűt használjunk, mert az éles, hegyes fogú fésű felsértheti az érzékeny fejbőrt, valamint előidézhetheti a száraz hajsálak hasadását.

Az elvarázsolt giliszta

Egyszer volt, hol nem volt, hetedhét országon is túl, ahol a kurtafarkú malac túr, létezett egy kis falu, melyben csupaszív törpemberek laktak.

Ezek a kis emberek mindenkit szerettek, de akadt valaki, akit még annál is jobban, mint a többi, mert ő más volt, valamiért különleges. Ő volt Miklós, a giliszta, akit többszáz éve elátkozott a gonosz boszorkány. Miklós úrfinak a legjobb pajtása Muki volt. Miklós elhatározta, hogy feladja giliszta életét, s ebben Muki a segítségét ajánlotta. Útrakelt hát a két barát, Miklós Giliszta és Muki Törpe. Útjuk egyenesen a királyhoz vezetett.

Mentek mendegéltek rögös utakon, hegyen völgyön át, míg egy folyóhoz nem értek. Ott állt egy tutaj, azzal átkeltek, majd a kastélyhoz értek.

A király már várta őket, hisz Miklós Giliszta elátkozásának nagy híre volt a világon.

A király elmondta a fiataloknak, hogy három próbatételt kell kiállniuk.

Miklós Giliszta, te kedves legény, az álmaid eléréseért meg kell küzdeni. - mondta a király, és elmondta az első próbatételt, mely nem volt, más, minthogy az átkozódó gonosz boszorkányt fogják el.

Nincs lehetetlen, csak tehetetlen... - mondta Miklós, s már nem is tétlenkedett tovább, azonnal útnak indult Mukival.

Mentek mendegéltek, s egyszer csak egy kerek erdőbe értek. Lám, egyszer csak észrevették, hogy a kerek erdő legmagasabb almafájában van egy kunyhó... Varázslatos hely, s ebben él a gonosz boszorkány, akit egy kis csalafintasággal a pincébe zártak a legények.

Későre járt, a legények is elfáradtak, így ottaludtak a boszorkánykunyhóban. Reggel pedig arra ébredtek, hogy egy postagalamb repdesett felettük, lábán levél az ifjaknak, melyben ez állt:

Következő feladat:

Szerezetek egy furulyát, majd készítetek egy bűvös főzetet, majd azzal hintsétek meg a furulyát.

Mily érdekes! Miklós azonnal meglátta a furulyát, a bűvös főzet receptjét pedig a boszorkány konyhájában megtalálták. Elkészítették, majd meghintették vele a furulyát.

Visszamentek a palotába, s megkapták a harmadik próbatételt. A feladat az volt, hogy szerezzék meg a sok gonosz állattól a ládikót és a bűvös gyűrűt.

Ismét útnak indultak. Mentek mendegéltek, míg egy kígyólakta területre nem értek. Támadta ám őket a sok gonosz kígyó.

Ekkor a bájfőzettel meghintett furulyába fújtak a legények, s elaludtak az állatok. Ahogy megtörtént a varázslat, meglátták a ládikót, melyben benne volt a bűvös gyűrű.

Mentek is a legények a király színe elé, átadták a ládikót benne a gyűrűvel. Örült is a király. Miklós a király engedelmével a lány ujjára felhúzta a gyűrűt. A lány örömeiben megcsókolta a gilisztát, akiből daliás szép férfi változott.

Miklós álma teljesült, feladta giliszta életét. Boldog volt Muki barátja is, hisz sikerrel jártak. Örült a király és az egész birodalom. Hetedhét országra szóló nagy lakodalmat csaptak. Még ma is élnek, ha meg nem haltak.

Budai Szabina, Brada Petra és Tóth Réka 5.b osztály

Pizza recept gyerekeknek

1. Oldd fel az élesztőt langyos vízben, add hozzá a sót, olvasztott vaját és annyi lisztet, hogy megfelelően puha tésztát kapj
2. Gyúrd jól össze, majd hagyd kelni 20-30 perccel
3. Oszd kettőbe a pizzatésztát, és formázz két kerek lapot
4. Kend be mindkettőt sóval és borssal felvert tojással, majd díszítsd saját

elképzelésed szerint

5. A paradicsomkarikákból és olajbogyókból készíthetsz szemeket, a sonkaszeletekből pedig szemöldököket, orrot és szájat
6. A reszelt sajt és zöldfűszerek jók lesznek hajnak
7. Fél paradicsomszeletek képezhetik az orcákat, spenótból pedig készíthetsz bajuszt
8. Süsd forró sütőben 15-20 percig

Hozzávalók

- só
- vagy sajt túró
- 10 g élesztő
- olajbogyó
- túró vagy sajt
- bors
- liszt
- sonka
- tojás
- 1 csésze langyos víz
- 100 g vaj
- paradicsom, zöldfűszerek

MINKET ANNYI ÖRÖM ÉRT!**(a Jó Pajtásból kölcsönvett írás)**

Ki ne szeretne örülni! Örülsz, ha meglátod a szimpátiádat, örülsz, ha rád köszön, örülsz, ha küld egy SMS – t... De öröm egy kedves szó is! Öröm a jó bizonyítvány, öröm egy szép ajándék, de öröm, ha sikerült örömet is szerezni. Ilyekor, tavasszal örülsz a kikeletnek, a szép természetnek, virágoknak, virágzó fáknak... Emlékszem, gyermekkoromban, hogy tudtam örülni az év végén a kitűnő bizonyítványért, és példás magaviseletért kapott jutalomkönyvnek! Még ma is őrzöm a barátnőm névnap ajándékát, az Egri csillagokat, melyet ki tudja, hányszor olvastam el!

Az óbecsei Petőfi Sándor iskolába igyekszem, s azon gondolkodom, vajon minek tudnak örülni manapság?

Okostelefonnak? Vagy netán egy – egy szép eredménynek?

Az iskolába érve már várnak rám Kovács Kuszli Angéla és Szűcs Budai Engelbet magyartanárok és diákjaik: a hatodikos Károlyi Egon, Herbatényi Zalán, a hetedikes Szemendri Tamás, Dupák Árpád, Fenyvesi Zénó, és a nyolcadikos Bezeg Réka. Réka már kis kora óta asztaliteniszezik. Szerepelt valamikor, ötödikes korában a Jó Pajtásban is, amikor eljutott Zágrábra is, ahol sikert aratott...De, hogy minek örül manapság a legjobban, elmeséli:

- Amikor megtudtam, hogy bekerültem a szerbiai válogatottba – kezd a mesélésbe Réka -, nagy megtiszteltetés volt számomra, s mondhatom, nagyon örültem. Igaz, sokat gyakoroltam, de megérte. Meg, az is nagy öröm, hogy ott leszek a most zajló európai bajnokságon Portugáliában! Bárhova is megyünk versenyezni, mindenhol találkozom barátokkal. Még Olaszországban is megismerkedtem egy lánnyal, s kiderült, hogy magyar! De van Romániában s magyar barátom... Nagy öröm újra találkozni...

Egont meg ott látni szinte minden műsoron. A Népkönyvtárban, a Városi Színházban, iskolai ünnepeken...Táncol, szaval, hegedül, énekel...

- Igen – mondja Egon -, nagyon szeretek táncolni, énekelni, hegedülni, s ha valamilyen műsor van, mindig örömmel szerepelek. Meg versenyeken veszek részt: ott voltam a szabadkai, budapesti szólótáncversenyen. A szép eredmény, a második helyezés nagy öröm. Meg szavalni is szeretek. Legutóbb a Nagycsaládosok Egyesülete szervezte Sajó Sándor szavalóverseny elődöntőjén, Kishegyesen első lettem, így kerültem el a szlovákiai Ipolyságba. Reményik Sándor Eredj, ha tudsz, meg Sajó Sándor Akácfa című verseket szavaltam. Itt második helyezést értem el. Ezért fölléphettem Budapesten a Magyarország Házában... Ez is nagy öröm volt...Meg az ajándécsomagnak is nagyon megörültem a Himnuszaink c. füzetecskének, az adathordozónak, a csokinak, a bögrének, a Rubik kockának...

Tamás is szeret szavalni, kiskora óta vesz részt szavaló - és prózamondó versenyeken, de kiderült, nagy íjász.

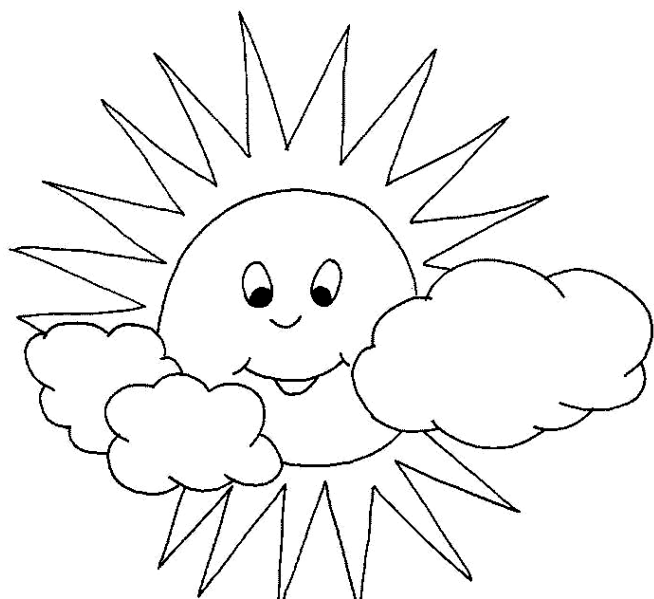
- Sokat kell gyakorolni – jelenti ki Tamás -, de meg is van az eredménye. Négy éve járok íjász edzésre, s már az országos versenyen is ott voltam: Itt, Óbecsén, Temerinben, de voltunk már Nišben, Nagybecskerekén, Horgoson... Ez csoportverseny, s mindannyian örülünk a győzelemnek. Meg sok barátom van, akikkel mindig találkozom a versenyeken, s mindig megörülünk egymásnak... Szavalni is szeretek, s most készülök az ÁMV – re prózamondással, ahol már értem el első helyezést is...Én is ott voltam a Sajó Sándor szavalóversenyen, mi képviseltük a Vajdaságot Egonnal és Bagi Natival.

Szép volt.

Árpi nevével is találkozottatok a Jó Pajtásban, amikor a községi szavalóversenyéről számoltunk be, ahol továbbjutott a szabadkai, körzeti döntőre.

- Amikor a könyvtárban a zsűri olvasta föl a győztesek neveit, s meghallottam a nevem – emlékezik vissza Árpi -, azt hittem hallucinálok. Jó érzés volt, nagyon örültem, díszoklevelet meg könyvjutalmat is kaptam. Öröm számomra a Petőfi Sándor Magyar Kultúrkör néptáncsoportjában, a Csiperkében táncolni, versenyre menni... Most megyünk majd Szegedre, a Gyermekfesztiválra. Én is ott leszek az ÁMV -én, meg Csongrádra is megyek a Honismereti versenyre. Bízom benne, hogy ismét szép eredményt érek el.

Zalánt legutóbb a Városi Színházban, a helyi Petar Konjović Zeneiskola koncertjén láttam, ahol a legügyesebb növendékek léptek föl. Hegedült.

- Szeretek hegedülni - mondja Zalán -, de táncolni, énekelni is. A Csiperke táncsoportban táncolok, meg a Csörögi énekegyüttesben énekelek. Jó együtt lenni, énekelni, táncolni. De aminek legjobban örülök, hogy alakítottunk egy zenekart Cseszák Zsombor segítségével. Lesz ott brácsás, cimbalmos, többen hegedülünk...Hogy mi a nevünk, az titok! (Titok? Csecse- Becse vonós banda- találtam rá a Facebookon- meg is osztottam. Ha hangos lenne a Jó Pajtás, el is küldeném, olyan szépen játszanak.) Zénó is ott van minden rendezvényen, legutóbb a magyar kultúra napja alkalmából rendezett ünnepeken láttam a Népkönyvtárban. Hegedült, táncolt...

- Nagyon jó volt legutóbbi honismereti versenyen, Csongrádon, ahol el kellett játszani egy régi foglalkozást. Csapatmunka volt, s különdíjat kaptunk, melynek nagyon örültünk. Boldog voltam akkor is, mikor 3. lettem a szólótáncversenyen...

Legutóbb annak örültem a legjobban, amikor megkaptam a zeneiskola CD -jét, ahol én is muzsikálok- fejezi be beszélgetésünket Zénó.

Koncz Erzsébet

2017. március 9-én tartottuk meg a **Misliša matematikaversenyt**, 2017.03.16. pedig a **Kenguru nemzetközi matematikaversenyt**.

2017 március 11-én megtartottuk a községi **Technika és informatika versenyt**. Lázár Lea és Lukács Szabolcs első helyezett let. Fajin József és Herbatényi Zalán második let. Tarján Orsolya és Frank Boglárka valamint Kákonyi Balázs harmadik helyezettek lettek.

Gál Noémi, 3.c osztályos tanuló kitűnően szerepelt a **Községi majd a Körzeti szavalóversenyen**, Szabadkán és továbbjutott a tartományi versenyre.

Iskolánk negyedikes tanulói Tallós Kinga, Varnyú Zalán, Fleisz Ákos, Sétáló Ákos, Smiljanski Dávid és Német Tamás 2017. március 4-én részt vettek a **XLI. TIT Kalmár László Matematikaversenyen**, melyet Újvidéken az Apáczai Kollégiumban tartottak meg. Köszönettel tartozunk Fleisz Angélának és Varnyú Imrének, hiszen lehetővé tették, hogy e lelkes kis csapat képviselje iskolánkat ezen a megmérettetésen.

Az **Anyanyelvi versenyen** első helyezett let Lengyel László a hatodik osztályból, második helyet szerzett az ötödikes Brada Petra és Ördög Noémi, s harmadik helyen végzett Butás Flórián és Szabó Beatrix nyolcadikos tanulók.

A grundról jelentem

Hüvös nap van, a gőzfűrészt melltem zúg.

A fiúk nagy izgalommal az arcukon jelennek meg. Boka még a csata előtt módosítja a tervet.

-Megértettétek?

- Igen, uram!

Elindultunk a helyünkre. A csatakiáltást már szól.

-Helyetekre! – kiáltta, Boka. Beengedik az ellenséget. A csata indult, a tettetéssel megbízott zászlóalj már elkezdett sivatgálni menekülni. Miközben a bunkerokból vagyis „erődökből” homokgolyókkal tüzelnek. A csapata mely eddig menekült, egyszerre megfordulva nekitámadnak a Pásztorok csapatának. Az ellenség gáncot vet, melyet tilt a szabály. Ezért ketten megfogják és vezetik be a kunyhóba. Ezalatt a mérkőzés nem áll meg. Barabásnak már fogy a homok. A Pál utcai fiúk lassan vezetnek be a kunyhóba az ellenséget. Mikor minden ellenséges harcost bezártak nagy ejzenzés támad. A második ellenséges csapat gyanakodva várja a jelzést, míg Boka a csapatot rendez el. Mikor végül már Áts Feri és a társai rájöttek a csínyre, nagy kiabálással törnek be. A négy zászlóalj nekitámad, még a többi kettő az árokból tüzel. Az ellenség alig lát a homoktól, mikor az árokból kiugrik az ötödik zászlóalj. A vörösingesek kétségbe esetten harcolnak. Egy kis idő múlva az utolsó, egyben legkisebb zászlóalj ugrik elő, és erre már Áts Feri is majdnem összebarnázta a gatyáját. De elindult a kunyhó felé amikor Nemecek láztól pirosan kiugrik elé, és letesz Áts Ferit a földre. A Pál utcai fiúk mind leugornak az erődökről, és összefogva terelik ki a vörösingeseket a kapun. Még nincs vége hisz a fele mg a kunyhóban van. Janó bácsi segítségével kiteszik őket a kunyhóból elvéve a fegyverüket.

A csata győzelemmel végződött.

Kákonyi Balázs 6.c

A Fűvészkertből jelentjük

A délután folyamán beosontunk a Fűvészkertbe.

Láttuk, hogy egy kis szőke gyermek felmászott a szigeten elhelyezkedő fára. Este felé elkezdtek gyülekezni a gyerekek. Az egyikük most mondta, hogy a Pál utcai fiúk közt egy bátor fiú sincs. S ekkor a kis szőke gyerek leugrott a fáról és aztán mondta:

- De van! -

Ekkor két fiú elindult a kis szőke felé. De a főnök rájuk szólt.

-Ne bántsátok! Ő tetszik nekem.

Meghívta a vörösingesek csapatába. De viszont a fiú elutasította a meghívást. A főnök azt parancsolta, hogy fürdessék meg a tóban. Többször is megfürdették a tóban. De végül megszólalt.

-Én tőlem megverhettek, meg is ölhetek, de a hazámat, barátaimat nem fogom elárulni.

Erre csend lett. Mindenki halgatott. A kis szőke megszólalt.

Elmehettek? – kérdezte.

Még egyszer megkérdezte, hogy:

-Elmehettek?

A szőke gyerek elindult, mindenki szalutált neki. Erre egy fiú a sok közül próbát beszélgetni a többi gyerekkel, viszont senki sem akart vele beszélni. Erre ő is megkérdezte:

-Elmehettek?

Senki nem felelt neki. Mikor ő elindult, hogy elmenjen, már senki sem szalutált.

Ennek a történetnek voltunk szem és fültanui az elmúlt pár órában.

Sárkány Vilmos 6.c

Élet Japánban

Minden ember életében van egy olyan időszak, amikor még csak egy kisgyerek, akinek semmi dolga sincs és egész nap csak szórakozik, de aztán ez valahogy elhomályosodik.

Kíváncsi voltam arra, hogy mi történt velem kiskoromban, ezért sokat kérdeztem a szüleimet.

Az én gyerekkorom különleges volt, mivel Japánban éltünk egy ideig. Apámnak akkor jobbak voltak az üzletfeltételei ott, és ezért ki kellett költöznünk. Én akkor 2 éves voltam, s akkor kezdett kialakulni a beszélés tudása bennem, és mivel mindenki japánul beszélt körülöttem, ezért jobban tudtam japánul mint magyarul. Kár, hogy Szerbiában elfelejtettem a japánt, mert nem használtam.

Egy hegyoldali lakásban laktunk és nem volt autónk, de nem is volt baj, mert a legtöbb dolog közel volt, és buszokkal el lehetett menni szinte bárhova, és volt egy állomás egy sarokra tőlünk. Anyám szerint az iskola nagyon nehéz volt, bár én nekem nem tűnt fel, hogy milyen kemény ott az oktatási rendszer. Két oldal házit kaptunk naponta, de azért nekem nem volt annyira nehéz. A japán tantárgy mellett (mint anyanyelv) volt írástan is, mivel a japánok egy fontos írásmódja a kanji (kangyi-így kell kiejteni), amiben több mint kétezer betű van, szóval az irodalom és nyelvtan mellett ezt is kellett tanulni, mint külön tantárgyat.

Volt a házunk közelében egy harminchat emeletes pláza is, nagyon sok időt töltöttem ott, mivel az egy nagyon érdekes és különleges hely volt számomra, és minden zugát meg akartam nézni.

Nagyon izgalmas volt az élet Japánban, és sose fogom elfelejteni, hogy mennyi minden történt ott velem.

Tojzán Sándor 7.c

IQ Teszt (8-13 éveseknek)

1. kérdés: Mi az URL?

A) Link B) Egy Játék C) A keresendő szó egy keresőben D) Az Asztalon lévő parancsikonok.

2. kérdés: Az alábbiak közül melyik 3 országban beszélnek Németül?

A) Németország, Hollandia, és Svájc B) Németország, Svájc, és Belgium C) Ausztria, Németország, Svájc D) Svájc, Andorra, Németország

3. kérdés: Milyen messze van a patak János Vitézben?

A) 1 kilométernyire B) Egy kőhajtásnyira C) Egy ugrásnyira D) Egy méternyire

4. kérdés: Hogy írjuk helyesen a következő szót?

A) inntelligens B) innteligens c) inteligens D) intelligens

5. kérdés: Mi a panírozás helyes sorrendje?

A) liszt, tojás, prézli, B) tojás, liszt, panír C) panír, tojás, liszt D) panír, tojás, liszt

6. kérdés: Melyik földrészen található Tasmánia?

A) Európa B) Ausztrália és Óceánia C) Amerika D) Afrika

7. kérdés: Mi a c-dúr skála helyes sorrendje (Magyar változata)?

A) cdefgahc... B) abcdefgha..... C) zyxabcz'y'x' D) cdurskala

8. kérdés: Ki nyerte meg a legtöbb Foci VB-t?

A) Franciaország B) Olaszország C) Argentína D) Brazília

9. kérdés: Körülbelül hány méter a föld legmélyebb pontja?

A) 8800 B) 21000 C) 11000 D) 3500

10. kérdés: Mi Brazília fővárosa?

A) Brasília B) Rio da Janeiro C) Manaus D) Fortaleza

Barkács-sarok: Madáretető házilag

Az őszi és a téli időszakban sem kell kizárnunk a külvilág eseményeit életünkéből. Az otthon melegéből figyelemmel kísérhetjük kertünk élővilágát. A legegyszerűbb eszköz az énekes madarak kertünkbe csalogatására, emellett hangulatos színtérre változtathatjuk kertünket egy saját kezűleg elkészített, barátságos madáretető. Az ablakból jól látható helyre téve a gyerekek is megfigyelhetik a madarakat anélkül, hogy megzavarnák őket táplálkozásukban. Elkészítése egyszerű, és egy kis fantáziával különleges dekorációként is szolgál kertünkben.

Szükséges alapanyagok:

- 1 db 25x25cm 10 mm vastag rétegelt lemez az etető aljához
- 2 db 35x20cm 10 mm vastag rétegelt lemez a tetőlapokhoz
- 2 db 25x6cm és 2db 23x6cm 10 mm vastag rétegelt lemez az oldalfalakhoz
- 4 db 20cm hosszú 3x3cm lécs a tető alátámasztásához
- 2 db 32x8cm 10 mm vastag rétegelt lemez a tető elejéhez (homloklap)
- 8 db 6 cm hosszú 10mm-es fa tipli a pihenő rudakhoz
- szeg és vízálló faragasztó az etető összeállításához
- kültéri vastag lazúr, vagy szintelen lakk az időjárásálló felületkezeléshez
- erdőben gyűjtött vagy egyéb módon beszerzett fakéreg a tető különleges, rusztikus kialakításához

Szükséges szerszámok:

- szűrőfűrész az íves, ferde és a beugró részek kivágásához (tető homloklap)
- fűrőgép a beugró részek, és a pihenő rudak helyének kialakításához
- kalapács
- ecset

Az oldalfal darabjain jelöljük be a beugró rész sarokfuratainak a helyét. A sarokfuratok a 25x6 cm-es lapok oldalától 6, tetejétől 3 cm-re, a 23x6 cm-es lapok oldalától 5, tetejétől 3 cm-re kerülnek.

Ezután 10 mm-es fűrővel fúrjuk át az oldallemezeket. Ez a furat egyrészt dekoráció, másrészt a beugró rész vízszintes vonalának kialakításához megfelelő teret biztosít a fűrészlap számára. Ugyanezzel a fűrővel fúrjuk ki a pihenő rudak (10 mm-es fa tipli) helyét. A furatok a 25x6 cm-es lapok oldalától 3, tetejétől 3 cm-re, a 23x6cm-es lapok oldalától 2, tetejétől 3 cm-re kerülnek.

Rajzoljuk be a beugró rész vonalát, majd vágjuk ki. Az elkészült oldalelemeket illesszük össze és szeggel rögzítsük egymáshoz. A darabok összeszerelése előtt az érintkező felületeket kenjük be faragasztóval. A ragasztó növeli a kötés szilárdságát. Az oldalak összeállítása után szegeljük és ragasszuk össze az etető aljával.

A homloklap kirajzolása és kivágása után következik a tartólécek kialakítása. A homlokfal ferdesége fogja megadni a lécs tetejének ferdeségét. Ezt a legegyszerűbben úgy tudjuk meghatározni, hogy a homloklapot merőlegesen ráhelyezzük a lécre és átrajzoljuk a ferdeséget. Ezután készre fűrészelve a léceket. A léceket helyezzük el az etető négy sarkában, majd ragasztással és szegeléssel rögzítsük az aljához.

A tető összeállításához helyezzük 28 cm távolságra a homloklapokat, majd az előzőekben ismertetett eljárással rögzítsük a tetőlapokat a homloklapokhoz. Az így összeállított tetőt rögzítsük a lécekhez. Ezután ragasszuk a helyükre a pihenő rudakat.

Már csak a díszítés maradt hátra. Tördelt fakérgel ragasszuk a tetőlapokra, és elkészült a „remekmű"! Elhelyezhető oszlopon, vagy felfüggeszhető. Megfelelő madárelességgel fogadva kis vendégeinket, gondoskodásunkat a madarak meghálálják. Egész évben a mi kertünkben éneklük csodálatos éneküket.

Főzés

- Édesapám, főzni tanulunk az iskolában!
- És megehetitek, ami megfőztetek?
- Muszáj.

Nyelvi meghatározás

A kisgyerek izgatottan jön haza az iskolából:

- Anyuci, tudod mi vagyok én?
- Nem kisfiam.
- Személyes névmás.

Bi-bí

Az első osztályban a gyerekek azzal dicsekednek, hogy kinek mik a szülei.

- Bi-bí, az én papám pilóta. És mit csinál a te papád?
- Bi-bí, amit a mamám parancsol.

Rosszaság

A tanító néni felszólítja egyik diákját:

- Hallom, Pisti, hogy otthon megint rossz fát tettél a tűzre!
- Tanító bácsi! Nem is igaz! Hiszen már hetek óta egyáltalán nem is fűtünk!

Léggömb

- Bácsi, kérek léggömböt!
- Elfogyott, kisfiam. Az előbb egy néni mindet megvette az unokájának.
- Hol van az a gyerek?
- Ott száll a templom felett.

Elfogy

- Néni kérem, mit tetszik kötni?
- Harisnyát, kisfiam.
- És miért tetszik olyan gyorsan kötni?
- Igyekszem, hogy befejezzem, mielőtt elfogy a fonal.

Telefon

Pistikééknél csöng a telefon, Pistike veszi fel:

- Tessék, ki az? – kérdezi suttogva.
- Jóska bácsi vagyok, apukáddal szeretnék beszélni.
- Nincs itthon, elment az erdőbe rendőrökkel.
- Akkor anyukáddal.
- Ő sincs itthon, a halászbrigáddal kotorják a halastavat.
- Akkor nagyapáddal.
- Ő sincs itthon, a kútúrókkal merik a kutat.
- Akkor nagymamáddal.
- Ő sincs itthon, a mezőt járja szomszédokkal.
- És mond, miért beszélsz suttogva?
- Mert most meg engem keresnek.

A **Figyelő** az óbecsei Petőfi Sándor Általános Iskola Radnóti Miklós Önképzőkörének diáklapja.

Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Főszerkesztők: Butás Flórián és Boconádi Klaudia tanulók.

Szerkesztőség tagjai: Hadnagy Zsombor, Herbatényi Zalán, Lengyel László, Lukács Szabolcs, Rajzli Tímea, Nagy Rebeka, Ördög Noémi, Ördög Tímea, Tarján Orsolya, Frank Boglárka, Milinkov Jaszmina, Pakai Eulália, Tallós Hédi, Károlyi Egon, Fehér Dávid, Dániel Daniella, Lázár Lea, Fábián Nikolett, Pintér Krisztián, Fenyvesi Zénó, Létó Aurél, Angeli Nikolett, Horvát Eleonóra, Varnyú Sára tanulók.

Felelős szerkesztő: Szűcs Budai Engelbert magyartanár.

Felelős Kiadó: Balog Virág Zsolt igazgató.

Nyomda: Az iskola fénymásológépén.

Фигелo је школски лист литерарне секције «Радноти Миклош» ОШ «Петефи Шандор» у Бечеју.

Припрема: уређивачки одбор.

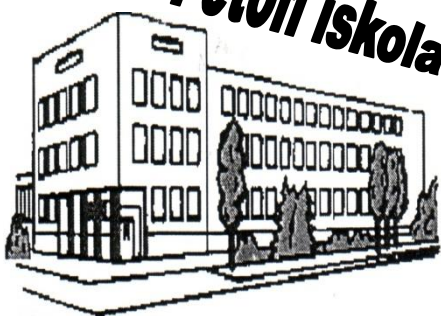
Главни уредници: Буташ Флориан и Боконади Клаудиа ученици.

Чланови уређивачког одбора: Хаднађ Жомбор, Хербатењи Залан, Ленђел Ласло, Лукач Сабољч, Рајшли Тимеа, Нађ Ребека, Ердег, Ноеми, Ердег Тиемеа, Тарјан Орсоља, Франк Богларка, Милинков Јасмина, Пакаи Еулалиа, Талош Хеди, Карољи Егон, Фехер Давид, Даниел Даниела, Лазар Леа, Фабиан Николета, Пинтер Кристиан, Фењвеши Зено, Лето Аурел, Ангели Николет, Хорват Елеонора, Варњу Шара ученици.

Одговорни уредник: Сич Будаи Енгелберт проф. мађарског језика.

Одговорни издавач: Балог Вираг Жолт директор.

Штампање: На фотокопир апарату у школи.

A szíved a szereteted,
A szereteted a családod ,
A családod a jövőd ,
A jövőd a sorsod ,
A sorsod az ambíciód,
Az ambíciód a vágyakozásod ,
A vágyakozásod a motivációd ,
A motivációd a hited ,
A hited a békéd,
A békéd a célod ,
A célod a mennyország,

A legszebb ajándék nem a drága ékszer.
Nem a vagyon, pompa, csillogó papírba
csomagolva, kis dobozban lapulva.
Nem a fény, a ragyogás.
Nem a szó, melyet hamisan ejt ki a száj.
Nem az ígéret, egy szebb jövőről gazdagon.
Nem a pompás új ruha, a legmenőbb cipő,
táska, tengerparti nyaralás.
Egy ölelés, melyben ott van a számítás.
A legszebb ajándék, sajnos néha nagyon
keresett.
Nem lehet megvásárolni, nem lehet kérni, ha
nem megy.
Mert a legszebb ajándék a
"SZERETET", amely tiszta szívből ered.